

**STRATEGIA
ROZWIĄZYWANIA
PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH
GMINY GĄSAWA
NA LATA 2008-2013**

WSTĘP

W współczesnym świecie mamy do czynienia z występowaniem różnego rodzaju kryzysów. Powodują one wzrost bezrobocia i pogorszenie warunków bytu ludności, zwiększenie strefy ubóstwa.

Istniejące zagrożenia powinny być dostrzegane i uwzględnione w polityce gospodarczej i społecznej państwa. Winny one zapobiegać przede wszystkim kryzysom gospodarczym, ograniczać ich negatywne skutki oraz rozwiązywać kwestie społeczne, w tym szczególnie dotyczące bezrobocia i związanej z nim sfery ubóstwa.

Transformacje zachodzące w gminie niosą za sobą pozytywne i negatywne skutki społeczne. Znaczna grupa bezrobotnych naszej gminy staje się świadczeniobiorcami pomocy społecznej i narażona jest na długotrwałą marginalizację materialno-społeczną.

Aby podołać rozszerzającym się zjawiskom patologii społecznej rozpoczęto poszukiwania najefektywniejszych metod działania na rzecz rodziny i osób wymagających wsparcia.

Zadaniem naszego ośrodka jest udzielenie takiego wsparcia osobom i rodzinom, które umożliwi im samodzielną egzystencję, dać szansę zaspokojenia podstawowych potrzeb, zapewnić skuteczną realizację ról społecznych i stworzyć możliwość rozwoju.

Skutecznie pomóc- to znaczy także pozbawić uprawnień do pomocy społecznej poprzez usunięcie bądź ograniczenie dysfunkcji, wyprowadzić z grupy ryzyka w każdym przypadku, kiedy jest to tylko możliwe. Skuteczność takich działań jest uwarunkowana kompleksowym podejściem do problemów i wprowadzenie systemowych rozwiązań.

Kierunkiem wytyczonym w niniejszej strategii jest przede wszystkim:

- doradcza opieka społeczna,
- doskonalenie działań ośrodka pomocy społecznej w zakresie pomocy środowiskowej,
- zabezpieczenie opieki socjalnej dla bezrobotnych bez szansy uzyskania pracy.

1. Podstawy opracowania Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych.

1.1. Zasady i wartości

W nauce o polityce społecznej terminem „problemy społeczne” oznacza się wszelkiego rodzaju dolegliwości, zakłócenia, niedogodności występujące w życiu zbiorowym. Natomiast określeniem „kwestia społeczna” nazywamy te które:

- odznaczają się szczególną dolegliwością dla potencjału osobowego społeczeństwa
- są następstwem niedostosowania sposobu w jakim funkcjonuje społeczeństwo do podstawowych potrzeb indywidualnych i zbiorowych,
- nie są możliwe do rozwiązania siłami pojedynczych grup społecznych.

W węższym znaczeniu termin kwestia społeczna oznacza konkretny problem o szczególnie wysokim stopniu dotkliwości do życia i współdziałania członków społeczności.

W szerszym znaczeniu oznacza on przeciwieństwo pomiędzy zasadami obowiązującymi w danym społeczeństwie, a dążeniami jednostki i zbiorowości do godnego życia.

Mechanizmów powstawania problemów społecznych –kwestii społecznych, upatrywać należy się w funkcjonowaniu społeczeństwa. Są nimi przede wszystkim :

- dezorganizacja społeczeństw,
- gwałtowna zmiana społeczna,
- opóźnienia kulturowe,
- przemiany gospodarcze wyprzedzające przemiany w sposobie myślenia i działania,
- złe funkcjonowanie instytucji politycznych czy administracyjnych,
- niekompetencje polityków czy urzędników państwowych,
- dysfunkcjonalność instytucji społecznych,
- dominacja grup społecznych,
- nierówności społeczne, niesprawiedliwość społeczna,
- złe funkcjonowanie instytucji edukacyjnych,
- nieprzystosowanie do pełnienia określonych ról społecznych.

W polityce społecznej Unii Europejskiej podstawę wszelkich działań stanowią cele odnoszące się do trzech obszarów:

- 1.polepszenia warunków życia, pracy i kształcenia,
- 2.prawo do zatrudnienia i prawo do wykształcenia,
- 3.stworzenie systemu zabezpieczenia społecznego.

Najważniejszymi ogólnie akceptowanymi wartościami współczesnej polityki społecznej, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w strategii są:

- 1.bezpieczeństwo socjalne, tzn. gwarancja dochodów i usług na wypadek pojawienia się tzw. ryzyka socjalnego (choroba, bezrobocie, inwalidztwo itp.),
- 2.wiara w zasoby ludzkie, a więc w inwestycje człowieka , tworzenie równych szans rozwoju dla ludzi,
- 3.pokój społeczny, traktowany jako wartość podstawowa dla utrzymania harmonijnej współpracy i współżycia między ludźmi,
- 4.życie rodzinne- uznanie rodziny za podstawową instytucję społeczną (...) polityka społeczna jest polityką rodzinną.

1.2. Krajowe regulacje ustawowe kształtujące politykę społeczną

Strategia rozwiązywania problemów społecznych ma stanowić podstawę do realizacji względnie trwałych wzorów interwencji społecznych podejmowanych w celu zmiany lub poprawy tych stanów rzeczy, zjawisk występujących w obrębie danej społeczności, które oceniane są negatywnie. Dokument charakteryzuje w szczególności działania publicznych instytucji rozwiązujących kwestie społeczne podejmowane dla poprawy warunków zaspokajania potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

Konieczność opracowania strategii rozwiązywania problemów społecznych wynika wprost z art. 17.1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej.

Różnorodność problemów społecznych występujących w gminie powoduje konieczność wzięcia pod uwagę szeregu istotnych aktów prawnych, który mają istotny wpływ na konstrukcję dokumentu i rozwiązywanie zadań społecznych. Są to m.in.:

Ustawa o pomocy społecznej (Dz.U z 2004 r. Nr 64 poz. 593 z póź.zm.)

Ustawa o pomocy społecznej określa warunki prawne i organizację pomocy społecznej w tym:

- zadania w zakresie pomocy społecznej,
- rodzaje świadczeń z pomocy społecznej oraz zasady i tryb ich udzielania,
- organizację pomocy społecznej,
- zasady i tryb postępowania kontrolnego w zakresie pomocy społecznej.

Według ustawy pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości(art.2.1)

Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie, na zasadzie partnerstwa, z organizacjami społecznymi i pozarządowymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami związkami wyznaniowymi oraz osobami fizycznymi i prawnymi.

Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka (art.3.1).

Ustawa wymienia również przypadki w jakich udziela się pomocy społecznej w szczególności:

- 1.ubóstwa,
- 2.sieroctwa,
- 3.bezdomności,
- 4.bezrobocia,
- 5.niepełnosprawności,
- 6.długotrwałej lub ciężkiej choroby,
- 7.przemocy w rodzinie,
- 8.potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności,
- 9.bezradności w sprawach opiekuńczo wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych,
- 10.brak umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze,
- 11.trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy,
- 12.trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego,
- 13.alkoholizm lub narkomania,
- 14.zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej,
- 15.kleski żywiołowej lub ekologicznej.

Ustawa o świadczeniach rodzinnych (Dz.U.z 2003 r. Nr 228 poz. 2255 z póź. zm.)

Ustawa o świadczeniach rodzinnych reguluje nowy system pozaubezpieczeniowych świadczeń społecznych, finansowych w całości ze środków z budżetu państwa, całkowicie odrębny od systemu pomocy społecznej. Zamiast tak jak dotychczas, szeregu różnych niezależnych od siebie świadczeń, ustawa ta wprowadza tylko jeden zasiłek rodzinny wraz z dodatkami, które zastępują wcześniejsze zasiłki i świadczenia(np. zasiłek wychowawczy, świadczenia z funduszu alimentacyjnego, jednorazowy zasiłek macierzyński z pomocy społecznej, gwarantowany zasiłek okresowy).

Ustawa o zatrudnieniu socjalnym (Dz.U.z 2003 r. Nr 122 poz. 1143 z póź. zm.)

Ustawa o zatrudnieniu socjalnym stwarza szansę na powrót do społeczeństwa osobom, które z różnych powodów znalazły się na marginesie życia społecznego. Wychodzi również naprzeciw postulatom organizacji pozarządowych, które oczekują od państwa większego zaangażowania w aktywizację i edukację środowisk dotkniętych długotrwałym bezrobociem. Ustawa kładzie nacisk na edukację i aktywizację środowisk marginalizowanych zawodowo i społecznie, a także na wspieranie zatrudnienia dla tych osób które nie posiadają własnych dochodów, a w szczególności bezdomnych w procesie wychodzenia z bezdomności, uzależnionych od alkoholu w procesie leczenia, uzależnionych od narkotyków w procesie leczenia, chorych psychicznie, długotrwale bezrobotnych, byłych więźniów oraz uchodźców. Tym osobom ustawa oferuje zatrudnienie socjalne, rozumiane jako uczestnictwo w Centrach Integracji Społecznej lub jako wspierane zatrudnienie socjalne u przedsiębiorców, bądź w ramach własnej działalności gospodarczej.

Drugą formą pomocy przewidzianą w ustawie jest wsparcie osób które uległy wykluczeniu społecznemu.

Ustawa stwarza możliwość powołania Centrów Integracji Społecznej – Klubów Integracji Społecznej, w których osoba znajdująca się w trudnej sytuacji życiowej np. bezdomne lub uzależnione od alkoholu będą mogły liczyć na zatrudnienie socjalne.

Kluby Integracji Społecznej, mogą organizować roboty publiczne, programy zatrudnienia tymczasowego mające na celu pomoc w znalezieniu pracy na czas określony lub na czas wykonywania określonej pracy, wykonywanie usług na podstawie umów cywilnoprawnych oraz przygotowanie do podjęcia zatrudnienia, poradnictwo prawne, działalność samopomocowa w zakresie zatrudnienia, spraw mieszkaniowych i socjalnych. Uczestnictwo w klubach integracji jest dobrowolne.

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 1994 r. Nr 111 poz. 535 z póź.zm.)

Według ustawy ochronę zdrowia psychicznego zapewniają organy administracji rządowej i samorządowej oraz instytucje do tego powołane. Ustawa przewiduje, że w działaniach w zakresie ochrony zdrowia psychicznego z zakresu zdrowia psychicznego mogą uczestniczyć stowarzyszenia i inne organizacje społeczne, fundacje, Kościoły i inne związki wyznaniowe oraz grupy samopomocy pacjentów i ich rodzin, a także inne osoby fizyczne i prawne.

W świetle ustawy ochrona zdrowia psychicznego polega w szczególności na:

- promocji zdrowia psychicznego i zapobieganiu zaburzeniom psychicznym,
- zapewnieniu osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym,
- kształtowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumieniu, tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałania ich dyskryminacji.

Ustawa pożytku publicznym i wolontariacie (Dz.U.z 2003 r. Nr 96 poz. 873 z póź. zm.)

Uchwalona w dniu 24 kwietnia 2003 r. ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie jest ważnym aktem prawnym, wprowadzającym kompleksowe rozwiązania dotyczące podstawowych dziedzin działalności organizacji pozarządowych w Polsce.

Obszary które reguluje ustawa, to:

- prowadzenie działalności pożytku publicznego (działalność odpłatna i nieodpłatna pożytku publicznego),
- uzyskiwane przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz konsekwencje z tym związane (warunki uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego),
- nadzór nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego,

-wolontariat..

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2002 r. Nr 147 poz. 1231 z póź. zm.)

Rozwiązywanie problemów alkoholowych zakłada, iż większość kompetencji i środków finansowych jest zlokalizowana na poziomie samorządu gmin, które na mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uzyskały kompetencje do rozwiązywania problemów alkoholowych w społecznościach lokalnych. Ustawodawca w art. 4[1] ust.1 stanowi: „prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracja społeczna osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań gminy” .

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005r. (Dz.U. Nr 180 poz. 1493)

Uchwalona ustawa mówi o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz inicjowaniu i wspieraniu działań polegających na podnoszeniu świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie.

Ustawa określa:

- zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- zasady postępowania wobec osób dotkniętych przemocą w rodzinie;
- zasady postępowania wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

1.3.Regulacje prawne w zakresie planowania polityki społecznej w Unii Europejskiej

W zakresie polityki strukturalnej i Europejskiego Funduszu Społecznego istnieją regulacje podejmowane przez Radę , Parlament i Komisję Europejską, dotyczące Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej oraz polityki społecznej i wsparcia społecznego.

Są to m.in.:

- 1.Rozporządzenie Rady z dnia 21 czerwca 1999r. wprowadzające ogólne przepisy dotyczące Funduszy Strukturalnych (1260/99 WE)
- 2.Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (1783/99 WE)
- 3.Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (1784/99 WE)
- 4.Rozporządzenie Rady z dnia 21 czerwca 1999r. dotyczące koordynacji pomocy w ramach strategii przedakcesyjnej dla krajów ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej oraz zmieniające rozporządzenie 3906/89 WG (1266/99WE)
- 5.Rozporządzenie Rady z dnia 21 czerwca 1999r. ustanawiające Instrument Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej (1267/99 WE)

1.4.Struktura dokumentu

Strategia rozwiązywania problemów społecznych, to tyle co względnie trwałe wzory interwencji społecznej podejmowanych w celu zmiany lub poprawy tych stanów rzeczy czy zjawisk, występujących w obrębie danej społeczności, które oceniane są negatywnie. Mówiąc o gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, należy mieć na myśli w szczególności działania publicznych instytucji pomocy społecznej prowadzone na terenie gminy, podejmowane dla poprawy warunków zaspokojenia potrzeb przez wybrane kategorie osób i rodzin.

2. Zasoby umożliwiające realizację strategii

Za realizację zadań z zakresu polityki społecznej na terenie gminy Gąsawa odpowiedzialny jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Zadaniem ośrodka o charakterze obowiązkowym jest:

- 1.opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka,
- 2.sporządzenie bilansu potrzeb gminy w zakresie pomocy społecznej,
- 3.udzielenie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym,
- 4.przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych i okresowych,
- 5.przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego,
- 6.przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych na pokrycie wydatków na świadczenia zdrowotne osobom bezdomnym oraz innym osobom nie mającym dochodu i możliwości uzyskania świadczenia na podstawie przepisów o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia,
- 7.przyznawanie zasiłków w formie biletu kredytowego,
- 8.opłacanie składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe za osobę, która rezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie zamieszkującymi matką ojcem lub rodzeństwem,
- 9.praca socjalna,
- 10.organizowanie i świadczenie usług opiekuńczych w tym specjalistycznych w miejscu zamieszkania,
- 11.prowadzenie i zapewnienie miejsc w placówkach opiekuńczo-wychowawczych wsparcia dziennego lub mieszkaniach chronionych,
- 12.tworzenie gminnego systemu profilaktyki i opieki nad dzieckiem i rodziną,
- 13.dożywianie dzieci,
- 14.sprawianie pogrzebu, w tym osobom bezdomnym,
- 15.kierowanie do domów pomocy społecznej i ponoszenie odpłatności za pobyt mieszkańca gminy w tym domu.
- 16.sporządzanie sprawozdawczości,
- 17.utworzenie i utrzymanie ośrodka pomocy społecznej, w tym zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników.

Do zadań własnych gminy należy:

- 1.przyznawanie i wypłacanie zasiłków specjalnych celowych,
- 2.przyznawanie i wypłacanie pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie w formie zasiłków, pożyczek oraz pomocy w naturze,
- 3.podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów ośłonowych.

2.1.Zasoby gminne umożliwiające realizację strategii

Oprócz Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gąsawie realizację strategii umożliwią podmioty współpracujące z Ośrodkiem:

1.Świetlice wiejskie

2.Punkt Konsultacyjny dla osób uzależnionych i współuzależnionych od alkoholu.

Do dyspozycji osób mających problemy alkoholowe zatrudniony jest psycholog i radca prawny.

3.Punkt Konsultacyjny dla ofiar przemocy w rodzinie,

4.Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,

5.Organizacje pozarządowe:

-Stowarzyszenie Wielkopolski Bank Żywności z siedzibą w Poznaniu, którego celem jest zapobieganie i walka z marnotrawstwem żywności, udzielanie pomocy żywnościowej osobom szczególnie tej pomocy potrzebującym oraz inicjowanie i koordynacja działań instytucji i organizacji zajmujących się podziałem żywności wśród potrzebujących,

-Międzygminne Stowarzyszenie Wspierania Niepełnosprawnych Dzieci Osób Dorosłych oraz ich Rodzin z siedzibą w Gąsawie

2.2.Świadczenia środowiskowe realizowane w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej

Codziennemu życiu mieszkańców Gminy Gąsawa towarzyszą liczne problemy, obejmujące swoim zasięgiem coraz większą grupę ludzi i coraz młodsze pokolenia.

Zmuszają one część społeczeństwa do szukania różnych form pomocy, również do korzystania z pomocy społecznej. Charakterystycznym wyznacznikiem ubiegania się o pomoc jest przede wszystkim pogarszająca się sytuacja ekonomiczna mieszkańców gminy.

Ustawa o pomocy społecznej przyznała prawo do świadczeń osobom i rodzinom, m.in. z następujących przyczyn: ubóstwa, sieroctwa, bezdomności, wielodzietności, bezrobocia, niepełnosprawności, długotrwałej choroby, alkoholizmu, narkomanii, trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, ochrony macierzyństwa, klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Zauważalnym zjawiskiem w obszarze pomocy społecznej jest alkoholizm. Jest to trudne do rozwiązania zjawisko społeczne, gdyż zarówno jego źródłem jak i jego skutkiem są inne problemy. Nadużywanie alkoholu powoduje szkody we wszystkich sferach życia człowieka. Wśród przyczyn popadania w alkoholizm można wymienić uwarunkowania społeczne, nieprawidłowe wzorce rodzinne, brak celów życiowych, utratę zatrudnienia.

2.3. Teraźniejszość i perspektywy rozwoju

Na terenie gminy Gąsawa znajduje się duża ilość rodzin których członkowie utracili pracę na skutek likwidacji państwowych gospodarstw rolnych. W związku z tym zapotrzebowanie na pomoc socjalną jest w znacznej mierze większe niż w ośrodkach przemysłowych.

Perspektywy rozwoju gminy Gąsawa są ograniczone z uwagi na położenie względem tras komunikacyjnych, niedostateczne wykorzystanie walorów przyrodniczych, brak małych zakładów przemysłowych, słaby rynek pracy i wysokie bezrobocie. W związku z tym system opieki społecznej wymaga szczególnej troski w udzieleniu pomocy rodzinie znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej i bytowej oraz położenie nacisku na nowe formy opieki społecznej.

3. Charakterystyka głównych problemów w zakresie polityki społecznej

3.1. Bezrobocie

W 2006 roku z pomocy GOPS Gąsawa skorzystało 901 Osób/rodzin, z czego 238 było dotknięte problemem bezrobocia co stanowiło 26,4% wszystkich rodzin objętych pomocą.

Bezrobocie rozumiane jako zjawisko towarzyszące gospodarce rynkowej oznacza brak pracy zarobkowej dla osób zdolnych do jej wykonywania i deklarujących chęć jej podjęcia. Na przestrzeni ostatnich lat stało się w Polsce jednym z głównych problemów społecznych. Wprowadzenie zasad gospodarki rynkowej spowodowało w Polsce załamanie się rynku pracy, co odbiło się również na mieszkańcach gminy Gąsawa.

Jako główne przyczyny narastania bezrobocia w naszej gminie można wymienić:

- duży spadek popytu na siłę roboczą,
 - zwiększenie wymagań pracodawców dotyczących kwalifikacji zawodowych pracodawców,
 - likwidacja zakładów pracy,
 - nie wystarczająca dynamika rynku pracy w procesie tworzenia nowych miejsc pracy.
- Okres bezrobocia członka rodziny jest dla wielu rodzin bardzo trudny.

W szybkim czasie pojawiają się problemy finansowe, rodzi się konieczność szukania doraźnych sposobów poprawy sytuacji ekonomicznej rodziny. Brak zatrudnienia negatywnie wpływa nie tylko na ekonomiczną kondycję rodziny, ale także na pozamaterialne kwestie życia rodzinnego. Przymusowe pozostawanie bez pracy oraz niemożność znalezienia ponownego zatrudnienia powoli i systematycznie pozbawiają człowieka poczucia własnej wartości. Stres i utrata stabilizacji powodują niemożność podejmowania racjonalnych, a czasem jakichkolwiek decyzji. Pojawia się apatia i zniechęcenie. Okres bezrobocia oznacza radykalną zmianę rozkładu czasu w ciągu dnia. W zmianie trybu życia ujawnia się tradycyjny podział obowiązków na damskie i męskie. Bezrobotni mężczyźni sięgają często po używki, głównie w celu rozładowania stresu. Osoby o niewielkich szansach na rynku pracy z powodu braku kwalifikacji lub zaawansowanego wieku, rodzące się rozczarowanie i stres leczą alkoholem lub nikotyną. Bardziej twórczo i aktywnie starają się wykorzystać swój czas ci bezrobotni, którzy dostrzegają szansę poprawy swojej pozycji na rynku pracy. Najczęściej są to bezrobotni młodzi ludzie, posiadający poszukiwany zawód lub gotowi do przekwalifikowania się. Bezrobocie burzy klimat życia rodzinnego. Wpływa destrukcyjnie na pełnienie przez rodzinę funkcji na realizację zamierzeń i planów życiowych, powoduje szybką degradację, potęguje biedę.

Kobiety odczuwają większe trudności ze znalezieniem zatrudnienia, co najprawdopodobniej jest spowodowane brakiem ofert pracy dla kobiet, jak również faktem, że mają one na swoim wychowaniu małoletnie dzieci. Wśród bezrobotnych dominują osoby z wykształceniem zawodowym, podstawowym, w najmniejszym stopniu bezrobocie dotyka osoby z wyższym wykształceniem.

W Powiatowym Urzędzie Pracy w Żninie na dzień 31 grudnia 2007 roku liczba zarejestrowanych z terenu gminy Gąsawa wynosiła 493 osób w tym kobiet 321

Prawo do zasiłku dla bezrobotnych posiadały 117 osoby w tym 47 kobiet.

Dla porównania w 2006 roku zarejestrowanych było 608 osób w tym 357 kobiet.

Powiatowy Urząd Pracy w Żninie co roku posiada środki na rzecz promocji zatrudnienia łagodzącego skutki bezrobocia i aktywizację zawodową.

Liczba osób korzystających z pomocy społecznej związana jest ściśle z sytuacją ekonomiczną i gospodarczą. Aktualnie wśród podopiecznych przeważającą część stanowią ludzie młodzi, którzy z powodu bezrobocia nie dysponują wystarczającymi środkami aby utrzymać siebie i swoją rodzinę.

Wśród różnych form pomocy osobom bezrobotnym przeważają świadczenia pieniężne i w naturze m.in. żywność, odzież, opał, leki czy opłacenie kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania.

3.2. Bezradność w sprawach opiekuńczo wychowawczych i w prowadzeniu gospodarstwa domowego.

Znaczną część klientów pomocy społecznej stanowią rodziny z trudnościami opiekuńczo-wychowawczymi. Nieporadność w opiece i wychowaniu własnych dzieci łączy się z innymi dysfunkcjami jak przemoc domowa, zaburzenie równowagi systemu rodzinnego w sytuacjach kryzysowych, problemy w pełnieniu ról rodzicielskich, małżeńskich, co wyraża się z niedojrzałością emocjonalną, trudnościami adaptacyjnymi, niezaradnością w prowadzeniu gospodarstwa domowego, problemami wychowawczymi w środowisku rodzinnym, szkolnym ujawniające się w postaci zachowań buntowniczych, agresywnych, konfliktach łamania obowiązujących norm i wartości.

Nieporadność opiekuńczo-wychowawcza wiąże się z dysfunkcjami:

- uzależnieniem od alkoholu,

- przemoc domowa,

- problem w pełnieniu ról rodzicielskich, małżeńskich wyrażających się w postaci niedojrzałości emocjonalnej, problemach we współżyciu z ludźmi, trudnościach adaptacyjnych, niezaradności w prowadzeniu gospodarstwa domowego.

- problemy wychowawcze w środowisku rodzinnym, szkolnym ujawniające się w postaci zachowań buntowniczych, agresywnych i konfliktach.

Do najczęściej realizowanych form pomocy należało: dożywianie zakup posiłku

w szkołach w ramach programu" Pomoc państwa w zakresie dożywiania", zakup „Szkłanki mleka” dla każdego ucznia oraz pomoc w formie wypoczynku letniego i wsparcie w świetlicach wiejskich.

3.3. Niepełnosprawność

Mówiąc o osobach niepełnosprawnych, mamy na myśli osoby posiadające stopień niepełnosprawności orzeczony przez Zespół ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności. Za niepełnosprawne należy uznać osoby, których stan fizyczny, psychiczny i umysłowy powoduje trwałe lub okresowe utrudnienia, ograniczenia. Niepełnosprawność dotyczy ludzi w każdym wieku powodowana jest chorobami czy dysfunkcjami fizycznymi.

W 2007 roku niepełnosprawność była powodem przyznania pomocy dla 59 osób co stanowiło 23,3% ogółu korzystających z pomocy społecznej.

W wyniku współpracy z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie kilkanaście osób niepełnosprawnych z naszego terenu otrzymało pomoc finansową na łamanie barier architektonicznych i w komunikowaniu się.

Pomoc środowiskowa dla osób niepełnosprawnych obejmuje działalność kulturalno-oświatową, organizowanie czasu wolnego, aktywizację, organizację imprez okolicznościowych.

3.4. Problemy ludzi starszych

Na terenie gminy Gąsawa zamieszkują 732 osoby w wieku poprodukcyjnym.

Osoby starsze objęte pomocą Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gąsawie w 2007 roku najczęściej korzystało z pomocy w formie: usług opiekuńczych oraz zasiłków celowych.

Liczba środowisk korzystających z usług opiekuńczych w latach 2005-2007

Usługi opiekuńcze (osoby starsze i niepełnosprawne)	<u>2005</u>	<u>2006</u>	<u>2007</u>
	13	10	12

Pomoc osobom starszym obejmuje różne kierunki oddziaływań i wsparcia, m.in. pomoc środowiskową ukierunkowaną na rozwój działalności kulturalno-oświatowej, organizowanie czasu wolnego, aktywizację i organizację imprez okolicznościowych.

3.5. Alkoholizm, przemoc w rodzinie oraz narkomania

Alkoholizm i przemoc w rodzinie

Zauważalnym zjawiskiem w obszarze pomocy społecznej jest alkoholizm, który jest jednym z najpoważniejszych problemów społecznych, pociągających za sobą psychodegradację jednostki i rodziny, powoduje załamanie się procesów socjalizacyjnych dzieci i młodzieży, wzmacnia występowanie przemocy i prowadzi do współzależnienia całej rodziny.

Głównym problemem współwystępującym są: bezrobocie, ubóstwo, dysfunkcja rodziny, długotrwała choroba, przestępczość (również przemoc w rodzinie).

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi określa, że działania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych należą do zadań własnych gminy, których realizację na terenie naszej gminy prowadzi się w postaci

Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych uchwalonego corocznie przez Radę Gminy.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w roku 2006 odbyła 19 spotkań i wszczęła postępowanie w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i ewentualnego dobrowolnego leczenia odwykowego w przypadku 20 osób w tym:

- 19 na wniosek policji
- 1 osoba zgłoszenie przez rodzinę

Komisja zaopiniowała i wydała postanowienia w 34 sprawach dotyczących lokalizacji punktu sprzedaży napojów alkoholowych.

Nastąpił wzrost ujawnień przemocy w rodzinach. Bezrobocie i związany z nim alkoholizm powodują stresy i frustracje. W przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do odegrania ważną rolę ma policja. Często od skuteczności ich interwencji zależy, czy pomoc udzielana przez inne służby będzie efektywna.

W roku 2006 na terenie gminy działało 9 świetlic : w Gąsawie, Szelejewie, Łysininie, Biskupinie, Godawach, Annowie, Nowejwsi Pał. Obudnie i Oćwiecie.

Zajęcia prowadzone były 3 razy w tygodniu uczestniczyło w nich 140 dzieci i młodzieży.

Liczba rodzin korzystających z pomocy GOPS z powodu alkoholizmu w latach 2005-2007

2005 rok	-	12 osób
2006 rok	-	20 osób
2007 rok	-	12 osób

Podmiotami współpracującymi w rozwiązywaniu problemu alkoholizmu są:

- Posterunek Policji w Gąsawie
- Ośrodek Zdrowia w Gąsawie
- Kuratorzy Sądowi i Społeczni w Żninie
- Gminna komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Narkomania

Wg WHO – Narkomania jest stanem okresowej lub przewlekłej intoksykacji przynoszącej szkodę osobnikowi i społeczeństwu, powtarzającym się zażywaniem leku.

Narkomania współcześnie przybrała wymiary epidemii stanowiącej zagrożenie szczególnie dla młodzieży.

Dotychczasowe metody rozwiązywania problemu uzależnienia narkotykowego w Gminie Gąsawa to działanie profilaktyczne i działalność ulotowa, organizowane przez Policję.

3.6. Bezdomność

Kolejnym problemem zaliczanym do zjawisk patologii społecznej, przed którym staje pomoc społeczna, jest bezdomność.

Ustawa o pomocy społecznej bezdomnym określa „ osobę nie zamieszkującą w lokalu mieszkalnym w rozumieniu przepisów o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy i nie zameldowaną na pobyt stały w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności i dowodach osobistych, a także osobę nie zamieszkującą w lokalu mieszkalnym i zameldowaną na pobyt stały w lokalu, w którym nie ma możliwości zamieszkania”.

Dla społeczeństwa bezdomność stanowi zagrożenie bezpieczeństwa i spokoju.

Bezdomność warunkuje liczne przyczyny, do których należy zaliczyć przede wszystkim: rozpad rodziny, eksmisję, opuszczenie zakładu karnego przy jednoczesnym braku możliwości powrotu do mieszkania, brak stałych dochodów, przemoc w rodzinie, konflikty spowodowane brakiem tolerancji społecznej, uzależnienia, brak schronienia spowodowany likwidacją hoteli pracowniczych, opuszczeniem domu dziecka, szpitala psychiatrycznego, uchodźstwa.

Bezdomność może być również świadomym wyborem innego sposobu życia i akceptowaniu odmiennego systemu wartości.

Aktualnie problem bezdomności na terenie gminy Gąsawa nie istnieje.

Właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenia. W przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały.

4. Określenie misji i wizji strategii rozwiązywania problemów społecznych.

4.1. Misja

Efektywny system wsparcia społecznego dla mieszkańców gminy Gąsawa.

W związku z nowelizacją ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku gminy zostały zobligowane do sporządzania i realizacji „Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych”

W trudnej sytuacji finansowej w jakiej obecnie znajduje się cały system pomocy społecznej, strategia ma służyć optymalizacji wydatkowania istniejących środków finansowych.

Głównym celem strategii jest wypracowanie określonych sposobów postępowania umożliwiających przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych osób i rodzin, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

Ma to przede wszystkim na celu trwałe usamodzielnienie się środowisk zagrożonych wykluczeniem społecznym. Przedmiotowe zadanie, na którym opiera się opracowana strategia, zakłada współpracę wszystkich przygotowanych i uprawnionych do pomocy podmiotów funkcjonujących w naszej gminie. Bardzo istotną rolę przykładą się do działań profilaktycznych, podejmowanych zarówno w stosunku do dzieci jak i dorosłych.

Uwzględniono również pomocne w łagodzeniu i zapobieganiu wykluczeniu społecznemu, rozwijanie i umacnianie więzi sąsiedzkich i rodzinnych.

W trakcie strategii będziemy dążyć do wypracowania mechanizmów, pozwalających zapobiec udzieleniu pomocy w sytuacjach, w których udzielenie jest wysoce wątpliwe, mimo iż spełnione są formalne przesłanki ustawowe. Realizacji temu zadaniu ma sprzyjać rola wywiadu środowiskowego oraz wymiana informacji między pracownikami innych instytucji. Podejmowane działania mają na celu zmobilizowanie osób zainteresowanych do podejmowania przez nich samych aktywności, w celu poprawy swojej sytuacji przy wsparciu i poradnictwie specjalistycznym. W celu udzielenia pełnej i efektywnej pomocy ważną sprawą jest oferowanie jak najszerszego wachlarza usług w różnych formach, w zależności od potrzeb danej jednostki.

Opracowana strategia jest tak skonstruowana, że pozwoli na monitorowanie podjętych działań, a także na umiejętne ingerowanie w różnorodne formy patologii społecznej. Umożliwi to korygowanie realizowanych działań, a także wzmocnienie tego, co będzie przynosić wymierne korzyści.

Mamy świadomość, że ogrom problemów występujących na naszym terenie jest tak wielki i złożony, że żadna nawet najlepsza strategia nie jest w stanie w pełni rozwiązać i wyeliminować tychże problemów. Niemniej jednak może ona wpłynąć na ograniczenie skali pewnych zjawisk, a przede wszystkim umożliwić objęcie osób i rodzin pełną i zintegrowaną pomocą.

4.2. Wizja

Ukształtowanie sprawnego systemu polityki społecznej w oparciu o aktywną działalność organizacji pozarządowych oraz wspieranie rozwoju tych organizacji w ramach nowoczesnego modelu pomocy społecznej zarówno, instytucjonalnej jak i pozarządowej.

5. Cele Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych

5.1. Rodziny i osoby dotknięte bezrobociem.

Priorytetem w działaniach podejmowanych w związku z problematyką bezrobocia jest wspieranie bezrobotnych w poszukiwaniu pracy oraz przeciwdziałanie i eliminowanie negatywnych skutków psychospołecznych bezrobocia.

Cel strategiczny:

Wsparcie, aktywizacja zawodowa i społeczna bezrobotnego.

Cel operacyjny:

1. Stworzenie sieci współpracy między instytucjami i organizacjami zajmującymi się pracą z bezrobotnym,
2. Pomoc socjalna dla bezrobotnych i ich rodzin,
3. Wspieranie osób bezrobotnych podejmujących własną działalność gospodarczą,
4. Zmniejszenie udziału osób długotrwale bezrobotnych w ogólnej liczbie osób pozostających bez pracy, poprzez m.in. tworzenie miejsc pracy w ramach organizacji prac społecznie użytecznych zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz ustawy o zatrudnieniu socjalnym,
5. Działalność Klubu Integracji Społecznej,
6. Aktywizacja zawodowa młodzieży m.in. poprzez szkolenia zawodowe ,
7. Stypendia dla osób kontynuujących naukę,
8. Staże, umożliwiające zdobycie doświadczenia zawodowego przez wykonywanie zadań w miejscu prac, bez nawiązania stosunku pracy,
9. Wsparcie finansowe rodzin dotkniętych bezrobociem,
10. Ścisła współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy, udział w inicjatywach przez nich realizowanych.

Odbiorcy:

-osoby bezrobotne i członkowie ich rodzin,
-uczniowie szkół ponadgimnazjalnych

Realizatorzy:

-Urząd Gminy
-Powiatowy Urząd Pracy
-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
-Szkoly
-Przedsiębiorcy

5.2. Opieka nad dzieckiem i rodziną

W związku ze wzrostem problemów opiekuńczo-wychowawczych, występujących w rodzinach priorytetem stało się podejmowanie działań zmierzających do objęcia pomocą i profilaktyką zarówno dzieci jak i członków rodzin, których ten problem dotyczy, celem przejścia od intensywnej pomocy do pomocy stymulującej.

Cel strategiczny:

Budowa kompleksowego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną.

Cele operacyjne:

1. Zapewnienie wypoczynku dzieciom i młodzieży z rodzin najuboższych w okresie wakacji letnich,

2. Wczesne oddziaływanie profilaktyczne, jako metoda kształcenia postaw zapobiegających kryzysowi rodziny,
3. Organizowanie wsparcia terapeutycznego i wychowawczego dzieciom i młodzieży zagrożonej patologią,
4. Objęcie dożywianiem jak największej liczby dzieci i młodzieży szkolnej, potrzebującej tej formy pomocy,
5. Wsparcie finansowe rodzin i osób żyjących w ubóstwie, szczególnie z powodu bezrobocia, alkoholizmu, bezradności w prowadzeniu gospodarstwa domowego,
6. Upowszechnienie metody mediacyjnej, jako formy pomocy w celu rozwiązania konfliktu,
7. Praca profilaktyczna wychowawców i pedagogów szkolnych dla dzieci w szkołach i przedszkolu.
8. Włączenie się w unijne programy pomocowe na rzecz rodzin, dzieci i młodzieży.

Odbiorcy:

- rodziny w których występują problemy opiekuńczo-wychowawcze,
- osoby przebywające i opuszczające rodziny zastępcze i placówki opiekuńczo-wychowawcze,
- uczniowie szkół,
- rodziny z terenu gminy.

Realizatorzy:

- szkoły i przedszkole,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Policja,
- Sądy i Kuratorzy Sądowi,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- placówki opiekuńczo-wychowawcze,
- kościół,
- inne instytucje.

5.3. Pomoc osobom niepełnosprawnym

Osoby niepełnosprawne wymagają szczególnego rodzaju wsparcia i pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Poznawanie i rozumienie problemów, trudności osób niepełnosprawnych jest zadaniem dla wszystkich. Osoby niepełnosprawne przez fakt niepełnosprawności nie utraciły praw osoby ludzkiej. Mają prawo jak wszyscy żyć w społeczeństwie i korzystać z dóbr cywilizacji i ją współtworzyć. Naszym zadaniem jest zwiększenie aktywności życiowej osób niepełnosprawnych poprzez pomoc w łagodzeniu trudności, wynikających z choroby oraz integracja z osobami zdrowymi.

Cel strategiczny:

Wyrównywanie szans i integracja osób niepełnosprawnych.

Cele operacyjne:

1. Zintegrowanie osób niepełnosprawnych ze środowiskiem i umożliwienie pełnego uczestnictwa w życiu społecznym poprzez; pracę socjalną z osobami niepełnosprawnymi,
2. Doradztwo specjalistyczne i pomoc ekonomiczna,
3. Kontynuacja znoszenia barier architektonicznych w obiektach użyteczności publicznej i miejscu zamieszkania,

4. Umożliwienie niepełnosprawnym wyjazdu, na turnusy rehabilitacyjne, organizowane poza miejscem zamieszkania,
5. Udzielanie wsparcia osobom z zaburzeniem psychicznym i ich rodzinom, w celu optymalizacji funkcjonowania społecznego,
6. Aktywizacja osób niepełnosprawnych poprzez Warsztaty Terapii Zajęciowej,
7. Efektywne wykorzystywanie dostępnych funduszy,
8. Wdrażanie projektów skierowanych na integrację dzieci niepełnosprawnych z ich pełnosprawnymi rówieśnikami,
9. Wspieranie inicjatyw samopomocowych,

Odbiorcy:

- osoby niepełnosprawne oraz członkowie ich rodzin,
- społeczność gminy.

Realizatorzy:

- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Placówki oświatowe,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie,
- Kościół,
- Inne instytucje.

5.4. Działania na rzecz osób starszych i przewlekle chorych.

Priorytetem w rozwiązywaniu problemów z osobami starszymi i przewlekle chorymi jest poprawianie aktywności życiowej poprzez pomoc w łagodzeniu trudności, wynikających z wieku lub choroby oraz stworzenie możliwości uczestnictwa w życiu społecznym.

Cel strategiczny:

Podniesienie jakości życia osób starszych, zaspokojenie ich potrzeb poprzez stworzenie spójnego skoordynowanego systemu opieki nad seniorami i osobami przewlekle chorymi w miejscu zamieszkania.

Cele operacyjne:

- 1.Doskonalenie systemu informowania osób starszych o możliwościach i miejscach uzyskania pomocy,
- 2.Systematyczne diagnozowanie sytuacji osób starszych oraz ich potrzeb i oczekiwania,
- 3.Rozszerzenie zakresu i czasu usług opiekuńczych
- 4.Uzupełnienie usług wolontariatem, pomoc osobom starszym świadczona przez młodzież,
- 5.Wspieranie działalności organizacji pozarządowych w realizacji projektów skierowanych do osób starszych, zmierzających do:
 - integracji osób starszych ze społecznością lokalną,
 - uwzględnianie aktywności zawodowej, poprzez udostępnianie im różnych form ich realizacji,
 - popularyzacja problemów ludzi starszych wśród społeczeństwa.
- 6.Profesjonalizacja kadry pomocy społecznej oraz wolontariuszy , zajmujących się opieką nad ludźmi starymi.

Odbiorcy:

- osoby starsze, przewlekle chore,
- osoby niepełnosprawne,
- społeczność gminna.

Realizatorzy:

- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,

- organizacje pozarządowe,
- placówki oświatowe,
- placówki służby zdrowia,
- Dom Kultury,
- Biblioteka.

5.5. Osoby i rodziny dotknięte alkoholizmem, przemocą oraz narkomanią.

Priorytetem w rozwiązywaniu problemów związanych z alkoholizmem, przemocą i narkomanią jest stworzenie warunków do podejmowania spójnych działań instytucjonalnych w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przemocy i narkomanii w celu zmniejszenia tych zjawisk.

Cel strategiczny:

Stymulacja społeczności lokalnej do tworzenia zdrowego stylu życia, wolnego od alkoholu, przemocy i innych uzależnień oraz zwiększenie skuteczności działań pomocy społecznej w tym zakresie.

Cele operacyjne:

- 1.Zmiana zachowań i postaw mieszkańców oraz instytucji w sytuacjach związanych z alkoholem,
- 2.Wdrażanie nowoczesnych form profilaktyki, kierowanej w szczególności do dzieci i młodzieży,
- 3.budowanie skutecznych form kontroli prawnej i społecznej nad szkodliwymi formami postępowania osób nadużywających alkoholu(w szczególności przeciwdziałanie przemocy w rodzinie)
- 4.Zwiększenie skuteczności i dostępności terapii w zakresie nowoczesnych strategii i metod rozwiązywania problemów alkoholowych(działania realizowane zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu alkoholizmowi i wychowaniu w trzeźwości, są uchwalane corocznie w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, przyjmowanym odrębną uchwałą)
- 5.Prowadzenie działalności ulotowej i plakatuowej,
- 6.Organizowanie przez Policję pogadanek w szkołach o zagrożeniach wynikający z uzależnień,
- 7.Ułatwienie osobie uzależnionej kontaktu z lekarzem, psychologiem, Poradnią Zdrowia Psychicznego,
- 8.Prowadzenie działań prewencyjnych w zakresie stosowania używek.

Odbiorcy:

- dzieci i młodzież ze szkół gminy Gąsawa,
- osoby uzależnione i członkowie ich rodzin,
- społeczność gminy.

Realizatorzy:

- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Szkoly,
- Policja,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Organizacje pozarządowe,

6. Wdrażanie oraz źródła finansowania Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych.

Przedstawiona gminna strategia rozwiązywania problemów społecznych obejmuje teren gminy Gąsawa, w których uczestniczyć będą mieszkańcy, instytucje i organizacje. Cele i zadania realizowane będą przy współpracy społeczności lokalnej oraz organizacji .

Podmioty uczestniczące w realizacji strategii.

Do realizacji strategii zespół wdrażający zaprasza instytucje z terenu gminy Gąsawa działające w obszarze polityki społecznej:

- 1.Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gąsawie,
- 2.Urząd Gminy Gąsawa,
- 3.Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 4.Komisariat Policji,
- 5.Punkt Konsultacyjny dla osób uzależnionych i ofiar przemocy,
- 6.Jednostki oświatowe,
- 7.Gminny Zespół Oświaty Kultury i Kultury Fizycznej w Gąsawie
- 8.Samodzielny Publiczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Gąsawie
- 9.Powiatowy Urząd Pracy w Żninie,
- 10.inne instytucje, organizacje i osoby.

Źródła finansowania strategii

Możliwość realizowania poszczególnych celów operacyjnych będzie możliwa w zależności od posiadanych środków finansowych:

- budżetu gminy i jednostek podległych,
- Powiatowego Urzędu Pracy,
- Wysokości środków organizacji pozarządowych,
- Dotacji i darowizn,
- Wysokości środków pomocowych z Unii Europejskiej.

7. Uwagi końcowe

Powyższy dokument przedstawia schemat działania wszystkich uczestników życia społecznego gminy Gąsawa, który pozwala postrzegać naszą gminę jako zintegrowaną społeczność lokalną. Tworzy on długotrwałą wizję rozwiązywania problemów społecznych, a osiągnięte cele będą sprzyjać lepszemu godniejszemu życiu naszych mieszkańców.

PRZEWODNICZĄCY RADY GMINY
Michał
Michał Maciejewski